

عنوان مقاله:

قضا غیر مجتهد در عصر غیبت از منظر فقیهان امامی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی و علوم کاربردی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمدرسول آذریور

خلاصه مقاله:

مشهور فقها قائل به لزوم اجتهاد در قضا در عصر غیبت هستند. در مقابل تعدادی از فقها برخلاف قول مشهور شرط اجتهاد را در قضا لازم نمی دانند و قضا غیر مجتهد رادر صورت ماذون بودن و احراز سایر شرایط جایز می دانند و در واقع نصب مجتهد در نصوص به صورت انحصاری نیست و نصب مجتهدان برای ممنصب قضا عدم صلاحیت غیر مجتهد آگاه را ثابت نمی کند و استدلالهای طرفداران لزوم اجتهاد در قضایاتام نیست. اساس قضا کسی که جاهل به احکم است بدان معنا که نه مجتهد است و نه غیر مجتهد گاه آگاه و آشنا به نظرات و فتاوی مراجع تقلید باشد قطعاً حرام است و حکمش نافذ نخواهد بود و از طرفی مقلد پس از رجوع به عالم دیگر جاهل اطلاق نمی شود. با فرض پذیرش لزوم اجتهاد قضا مقلد منصوب جایز نخواهد بود اما بنا بر قول به عدم لزوم اجتهاد نصب مقلد در مقام قضا جایز است ولی توکیل بنا بر هردو نظریه چه قول به لزوم اجتهاد و چه عدم لزوم آن جایز نمی باشد. همچنین صحیح نیست که بگوییم نصب منحصر به زمان حضور است چرا که ما نمی توانیم به تعطیل امر قضا و پیامدهای آن در عصر غیبت قائل شویم. از طرفی هم صرف اجتهاد در قضا نمی تواند صلاحیت تصدی این امر رادر پی داشته باشد چرا که قضا مجتهد نیز اگر بخواهد متولی این امر در زمان حکومت اسلامی بشود باید از طرف ولی ققیه جامع الشرایط اذن داشته باشد. و لزوم اجتهاد برای قاضی را به دوران حکومت جور محدود کنیم.

کلمات کلیدی:

قضا، حکم، ولایت، اجتهاد، قاضی منصوب، عسرو حرج، اطلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/483408>

